

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 31 martie 2021

Doamna Silvia-Monica Dinică:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Titlul declarației mele politice este „Cu ce rămânem după pandemie?”.

În ianuarie 2020, atenția întregii lumi se îndrepta către Australia, unde incendii de vegetație „fără precedent” au distrus peste o cincime din pădurile țării. Nu bănuiam că anul 2020 ne va surprinde mai mult. Când această pandemie a început, mulți ne-am simțit ca într-o scenă de film, într-unul din acele filme despre dezastre, în care pericolul se extinde și se îndreaptă amețitor către personajele principale, în timp ce spectatorii asistă neputincioși.

Pandemia aceasta a fost comparată de foarte multe ori cu gripa spaniolă. În 1918, populația lumii era undeva la 1,8 miliarde. Între declanșarea sa la începutul lunii martie 1918 și până la ultimele îmbolnăviri din martie 1920, gripa spaniolă a infectat 500 de milioane de oameni și a făcut undeva între 50 și 100 de milioane de victime. Un virus care s-a răspândit rapid în toată lumea și în fața căruia medicina a fost neputincioasă, iar lumea nu a avut unde să se refugieze. În 2020 ne-am mutat viața în mediul online, acolo unde virusul nu putea ajunge. Ne-am confruntat cu un eveniment improbabil și de aceea, pentru mulți dintre noi, a fost foarte greu să ne adaptăm la această situație. Așa am ajuns să nu mai putem suporta presiunea morală, economică și socială și să devenim, mulți dintre noi, prizonierii unor adevăruri alternative.

Într-un climat de anxietate enormă, nu mai contează cifrele și faptele, coerența și rațiunea. Totul devine incertitudine, fundamentele se surpă și îndoiala primează. Sunt îngrijorată de faptul că adevărul a ajuns să fie măsurat prin intensitatea strigătului prin care este exprimat, de faptul că orice vine din partea autorității este automat atașat cu eticheta falsității, tocmai pentru faptul că are o autoritate în spate. Medicii sunt ponegriți, iar vracii adulăți pentru curajul de a fi în contradicție cu norma. Profesorii au devenit indezirabili în favoarea unor figuri mondene și dubioase. Orice pare altfel este bun. A ști înseamnă a contesta. A striga înseamnă a convinge. Și asta este foarte periculos. Toate acestea, deși trăim o perioadă în care progresul științific ne permite să venim aproape imediat cu o soluție în fața bolii.

Anul trecut, oamenii de știință au reușit, într-un timp record, secvențierea genomului virusului, ne-au arătat cum poate fi încetinită răspândirea bolii și într-un

interval de câteva luni am avut și vaccin în producție. Refuz să cred că după această pandemie vom rămâne prizonierii adevărurilor alternative și ai celor care se erijează în eliberatori. Vreau să cred că 2020 ne-a arătat că în acest moment umanitatea este departe de a fi neputincioasă, că epidemiile nu mai sunt de necontrolat, că, în ciuda presiunii morale, știm să culegem faptele și să le deosebim de minciună.

Silvia Dinică, senator USR PLUS, Circumscripția nr.42 București